

Apostlenes gjerninger kapittel 11

- En menighet etableres i Antiokia

Oppsummering

- Peter kommer tilbake til Jerusalem, der noen av jødene i menigheten anklager ham siden han har vært sammen med ikke-jøder. Peter forteller historien om synet med duken fra himmelen, mennene som kom fra Cæsarea, forkynnelsen i Kornelius hus og Ånden som kom over dem. Jødene slår seg til ro med at Gud nå også har latt hedningene få del i frelsen.
- De som var blitt spredt fra Jerusalem på grunn av forfølgelsen, forkynner der de kommer, men kun for jøder. Men i Antiokia forkynner noen også for gresktalende, og mange kommer til tro. Menigheten i Jerusalem sender derfor Barnabas til Antiokia. Barnabas blir glad når han ser hvor mange som har blitt troende, oppmuntrer dem, og reiser til Tarsos og henter Saulus til Antiokia. De blir i menigheten i ett år og gir opplæring til de nye troende. I Antiokia blir disiplene for første gang kalt «kristne».
- Det blir profetert i Antiokia at en hungersnød skal komme over verden. Derfor blir det samlet inn penger til de troende i Judea. Gaven sendes med Barnabas og Saulus.

Et bibelfaglig poeng

Det var i Antiokia de Jesus-troende for første gang ble kalt «kristne» (vers 26). Forfatteren Lukas har tidligere sitert Peter på å kalle Jesus for Kristus (Apg 2,36, den norske 2011-oversettelsen bruker «Messias», men det opprinnelige greske ordet i dette verset er «Christon», som betyr «Den Salvete».) Blant jøder var Kristus en tittel, en egenskap. For ikke-jøder i Antiokia gav dette ordet (som de stadig hørte de Jesus-troende bruke) ingen mening som tittel. De kan derfor ha tolket det som et navn. Jesus Kristus. På samme måte som de som fulgte Herodes ble kalt «Herodianere» ble dermed de som fulgte Kristus kalt «Kristne». De som trodde på Jesus begynte neppe å bruke «kristne» som selvtitulering før i det andre århundre.

En gave

Barnabas blir glad når han får se hva Guds nåde har gjort i Antiokia (vers 23). Dette med å se hva Gud gjør i sin nåde rundt oss, og oppriktig glede oss over det, er en gave som er tilgjengelig for oss. Hvis vi begynner å se skikkelig etter, vil vi se mye, og få mye å glede oss over.

En utfordring

De jødiske troende anklager Peter (vers 3), men slår seg til ro når de får høre Peters versjon av det som skjedde (vers 18). Vi utfordres til ikke å trekke forhastede slutninger, eller til å la fordømmene våre få kontrollen over måten vi tenker på. En historie har alltid minst to sider.

En bønn

Gode Gud. Takk for alt det gode du i din nåde gjør. I meg, rundt meg, og over alt. Hjelp meg til å se det og glede meg, og til å bli med og delta i din gode gjerning.